

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:
În țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
În străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURI:
Anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

COMISIUNEA LEGISLATIVĂ

MONEDELE STREINE

INCERCĂRI DE INTIMIDARE

CALITĂȚILE SUVERENULUI NOSTRU

INTRUNIREA PUBLICĂ DIN BARLAD

REGELE TESALIEI

COMISIUNEA LEGISLATIVĂ

D. Ministru al justiției a prezentat un proiect de lege pentru înființarea unei Comisiuni permanente legislative, proiect deja votat de Adunare și de Senat și care în curând va trebui pus în aplicare. Comisiunea se compune, dacă nu ne înșelăm, din nouă membrii, numiți de puterea executivă și însărcinați cu pregătirea diferitelor legi supuse în urmă deliberărilor Camerelor. Consilierii pot fi delegați, special, pentru a apăra proiectele înaintea corpurilor legislative, lucrând bine înțeles în numele Ministrului respectiv.

Instituțiunea, în sine, este foarte folositoare pentru mersul regulat al legislației noastre. E bine, într-adevăr, să existe un corp constituit din bărbați independenți, cari, ajutați de experiențe și luminele lor, se alcătuiască deosebitele proiecte ce sunt a se aduce înaintea Parlamentelor; cu modul acesta, se vor evita hotărârile precipitate și acele legi neînțelese și adesea fără nici o legătură cu întregul sistem al legislației.

Corpurile deliberante, prin chiar modul constituirii lor, nu sunt apte de a face legi bune. Alegătorii în general, nu trăim în adunări pe cei mai luminați, din contra, alte considerațiuni cântăresc mai mult în mintea mulțimei votătoare; de n'ar fi de cât spiritul de partid, și tot am fi siguri că oamenii sudiși cu greu pătrund în Parlaente. Aceștia, independenți prin caracterul lor, mândrii prin cunoștințele ce posed, anevoe să înregimenteză într'un partid, și de aceea participă așa de puțin la viața publică, pentru că este știut că, în regimurile reprezentative și democratice, înrolarea într'un partid, în regulă generală, este condițiunea esențială a vieții parlamentare. Afară de acestea, pasiunile politice, înfuriările de partid și impresiunile momentului influențează, mai tot-d'auna, asupra voturilor date; dacă mai adăugăm și împrejurarea că legiuitorii noștri mai nici o dată nu studiază legile ce se discută, lesne înțelegem pentru ce, de la o vreme, se legislează așa de rău la noi, votându-se dispozițiuni necomplete și vicioase. «Facerea legilor, zicea o dată Laurent, renumitul publicist belgian, este cea mai înaltă funcțiune socială. Dacă trebuie oameni speciali pentru aplicarea și învățarea lor, cu atât mai mult avem nevoie de dânsii pentru prepararea legilor».

Fără îndoială, constituirea unei comisii permanente, cu însărcinarea de a pregăti legile, nu atinge câtu-și de puțin atribuțiunile puterii legiuitoare. Camerele, ca și mai

înainte, sunt suverane în voturile lor, decizându-se după cum vor crede mai folositor pentru interesele țării. Avantajul este numai că ele vor avea înainte o lucrare serioasă și bine chibzuită, o espunere de motive coprinzătoare și judicioasă, și astfel, având la îndemână elementele necesare, se poate pronunța în cunoștință de cauză. Textul și termenii legilor vor fi bine cumpăniți, spiritul sistemului nostru legislativ va fi luat în băgare de seamă, și astfel va fi cu puțință să avem o lege bună. Cu sistemul acesta, vom avea tot-d'a-una proiecte bine studiate și Parlaentele și va îndeplini numai misiunea lor politică, adică de a examina oportunitatea legilor propuse și dacă ele se adrează în ideile generale ce constituiesc partidele și majoritățile în diferite momente.

În principiu dar, suntem cu desăvârșire pentru înființarea comisiei legislative. Era o adevărată necesitate pentru țara noastră, care așteaptă mult bine de la funcționarea ei regulată. Un lucru însă este esențial, în această privință, și anume: modul constituirii consiliului, aci stă toată seriozitatea și folosul instituțiunii. Ea va plăti ceea ce plătesc membrii numiți: dacă aceștia sunt capabili, studioși, independenți, lucrările lor vor fi bune și vor inspira încredere legiuitorilor chemați a se pronunța; alt-fel, comisiunea aceasta va ajunge o sinecură, un nou mijloc de câpătare pentru favorii zilei, și instituțiunea și lucrările ei vor fi compromise în ochii oamenilor bine cugetători.

Consiliul legislativ este negreșit chemat să joace un rol foarte important, și de aceea, pentru a putea produce roadele ce se așteaptă, se cere ca membrii săi să se fiendesi printre bărbații noștri independenți, capabili, laborioși, cu spirit drept și mintea cumpănită. Ar trebui, cu această ocaziune, să se înlăture considerățiunile stricte de partid și să se aleagă printre toți bărbații noștri în stare de a îndeplini o asemenea misiune delicată. Cu atât mai mult s'ar cădea să se procedă astfel, cu cât toată lumea știe că, în țara noastră, este foarte restrins numărul acelor cari ar putea corespunde unei însărcinări așa de importante.

«Consiliul legislativ, conchide un distins publicist francez, trebuie să fie un comitet compus de juristul și de oameni speciali, aleși dintre somitățile țării, care să limiteze sau mai bine să reguleze inițiativa parlamentară, pentru a asigura pregătirea științifică și practică a legilor. Este dar neapărat ca alegerea consilierilor să se facă, în afară de orice spirit de partid, de orice pasiune politică, și printre cei mai competenți și cei mai demni.»

Ne este teamă însă că aceste înțelepte considerațiuni vor scăpa guvernărilor noștri, cari, și de astă dată, vor căuta să câpătuiască pe câți-va fideli, transformând astfel comisiunea legislativă într-o sucursală ministerială, fără nici o inițiativă, fără capacitatea și puterea de lucru necesară. Vor fi consecuenți cu ei însuși, dându-ne încă o dovadă despre vederile meschine de cari sunt conduși în viața lor publică. Acesta a fost tot-d'auna păcatul nostru și de care țara a suferit mult: avem instituțiuni escelente, dar nu ne-a fost dat să le simțim

bunătața din cauza relei alegeri a membrilor însărcinați cu aplicarea lor!

Am dori să ne înșelăm, dar mai e vr'un mijloc de a nu fi bănuitori față cu colectivității noastre?

D. C. Popescu

DEPESELE AGENTIEI „HAYAS“

Atena, 30 Aprilie.—Guvernul s'a împunulată cu 15 milioane de la banca Națională.

Atena, 30 Aprilie.—Colonia italiană a protestat contra politicii guvernului italian față cu Grecia.

Viena, 30 Aprilie.—«Correspondența politică» anunță că toate administrațiunile drumarilor de fer austriace și ungeresti, precum și societatea de navigație pe Dunăre au și dat urmare ordinelor ce guvernul din Viena și Pesta, le-au notificat, în privința resiliării tarifelor unioniste cu România 1).

Pesta, 30 Aprilie.—D. Pauler, ministrul justiției a murit.

Roma, 30 Aprilie.—Fotiades-Pașa a prezentat scrisorile sale de acreditare regelui Humbert.

MONEDELE STREINE

Printre numeroasele proiecte de lege votate în ultimele ședințe ale parlamentului, figurează unul care cu deosebire ne-a atras atențiunea. Proiectul este privitor la modificarea art. XII din legea monetară din 1867, prin care Statul român adoptă sistemul uniuic latine din 23 Octombrie 1865 pentru circulațiunea sa monetară.

Pe cât modificarea art. XII ni se pare de importantă, pe atât s'a crezut lipsita de orice interes de membrii parlamentului, căci legea despre care vorbim s'a votat fără nici o discuțiune. În urma unui raport al d-lui avocat C. Arion, ale cărui cunoștințe în materie de schimburi de valori internaționale nu pot fi decât foarte, foarte înepătoare, precum de altminteralea chiar d-sa trebuie să o recunoască.

Ideia principală, care preocupă pe toți căți au tractat despre cauzele și efectele disajului dintre aur și argint la noi, a fost să ne grăbim a intra cât mai curând și de fapt în uniunea monetară latină, făcând pentru aceasta sacrificiile bănești reclamate de adoptarea unui sistem monetar binetatic.

În spiritul acestei idei fusese conceput și art. XII care s'a modificat mai deunăzi de camere în sens diametralmente oposit.

Alineatul din urmă al acestui articol dispunea că:

«După trecerea de șase luni de la 1-a emisiune a monetei naționale de argint și de aur, ori-ce monedă, afară de aceea care reprezintă sistemul monetar zecimal, stipulat prin convențiunea din 23 Octombrie 1865, va înceta de a mai avea curs legal și obligatoriu.»

Acelaș articol modificat dispune că: Pe lângă monedele de aur fabricate după sistemul monetar zecimal, se vor mai primi la casele publice și următoarele monede de aur streine, după valoarea al pari, înse:

Moneta germană	{ 20 mărci lei 24.00
	{ 10 mărci " 12.35
" engleze	{ 1/2 " " 12.61
	{ 1/4 " " 11.30
" turcești	{ 2 1/2 lire 56.96
	{ 1 liră 22.78
	{ 1/2 liră 11.39
" rusești	{ Imper. 3 rubl. 20.00
	{ 3 ruble 12.40

Cu alte cuvinte peste 19 ani de zile, guvernul revine asupra principiului legii din 1867.

Raportorul justifică acest revirement, zicând că circulațiunea ori cărei monede de aur străina nu poate fi de cât

1) Data resiliării figurează pe depeșă noastră în țiră ce nu se pot înțelege, am cerut repetirea ei la Viena.

folositoare transacțiunilor noastre. În vedere mai cu seamă că emisiunea monetei naționale de aur s'a făcut în limite mult mai restrinse de cât aceea de argint.

Această circulațiune, adăugă raportorul va fi avantajată prin faptul că se fixează un curs legal al acestor monede. De altminterale valoarea lor intrinsecă e cunoscută și această valoare fixă e recunoscută numai în mod legal prin prezentul proiect de lege.

Ne pare rău că s'a afirmat acestea de la tribuna adunării așa de repede și fără pregătiri.

Și se esplicăm motivul.

1. Nu este esact că prin modificarea art. XII se recunoaște numai un curs legal unei valori fixe și deja aplicată în comerțul zilnic. Contrariul e esact.

În adevăr, cursul de 24.00 atribuit coroanei imperiale de aur e cu mult superior cursului cu care primesc și pot primi comercianții noștri această monedă contra aurului în piese de 20 fr. franceze. Deja de la votarea proiectului acesta în cameră, napoleonul începu a avea în piață o primă de 2—5 centime asupra aurului în monede străine. Prin urmare, contrariul de cea ce a afirmat tânărul raportor de la tribuna Adunării, proiectul acesta de lege va avea de efect să goniască din târgul nostru tot aurul în monede de 20 fr., franceze, italiene, belgiene și austriace.

Și apoi lucrul e natural: atribuim prin lege coroanei imperiale germane o valoare superioară celei recunoscute în transacțiunile comerciale, prin aceasta, conform principiului că moneda cea rea gonește pe cea bună, napoleonii vor fugi în alte țări și în locurile ne va rămâne speranța de a avea aur de altă naționalitate. Cât despre faptul că s'a atribuit o valoare superioară celei reale coroanei germane, nici nu poate fi obiecțiune.

Pe piața Franfortului 100 de fr. făcea alaltă-eri 81 mărci și 20 pfenici. Noi prețuim 100 fr. numai 81 mărci și 1/2 pfenig!

Raportorul nu a făcut de sigur această apropiere.

2). E lucru ne-aurit într'o piață ca o monedă să fie primită pe un preț și sub divisiunile ei să fie prețuite pe un curs mai ridicat.

Cu toate acestea așa a făcut proiectul de lege.

Coroana germană e prețuită 24 fr. 00 centime și jumătatea de coroană 12 fr. 35 centime; adică 2 jumătăți de coroane fac 1 coroană plus 1 pfenig.

Independent de orice alte considerațiuni, ni se pare că e un titlu ridicul acela ce ni'l cream prin asemenea combinațiuni de calcul.

Judecând după această împrejurare am fi în drept să presupunem că intenționat s'a admis această deosebire de 1 pfenig, în scopul de a favoriza intrarea la noi a jumătăților de coroane germane și a încuraja specula chiar la monezi.

Ce zicem de coroane nu se aplică celorlalte monede streine, să fie bine înțeles.

Un lucru rămâne netăgăduit, napoleonul va dispărea cu totul din piața noastră și liberările de plata pe viitor se vor concentra prin arbitrage pe piața Berlinului.

Așa dar iată cum printr'un proiect de lege trecut cam ne băgat în seamă a) Se desființează principiul monetar zecimal din legea de la 1867 și se perpetuiază actuala stare de lucruri cu ajutorul ecl.

b) Se favorizează unele monede străine și se gonește altele.

c) Se introduce o perturbățiune și mai mare de cât cea existentă în târgul nostru monetar.

Cayrol.

Citim în ziarul Tulova:

Aflăm că Prefectura jud. nostru este incunoscuită în mod oficial, prin secretarul M. S. Regelui, d-nu

Louis Bassel, că Majestatea Sea Regele a cumpărat marva mosiv Slobozia-Zorleni, care se hotărește cu mosiu orașului nostru, fostă a d-lor Liet et Monge.

Prețul cumpărăturii se zice că se urcă la respectabila sumă de lei 1,700,000!

INCERCĂRI DE INTIMIDARE

O depeșă a Agenției Hayas anunță că măsura amenințătoare pe care guvernul austro-ungar o recomandase societății lor de căi ferate contra României, a fost pusă în practică pe o seară întinsă. În adevăr, nu numai administrațiunea drumarilor de fer, dar și societatea de navigațiune pe Dunăre au notificat guvernelor din Viena și din Pesta că au fost următoare ordinelor date de acest guvern în privința resiliării tarifelor unioniste cu România.

Această procedură arbitrară a Austro-Ungariei ne dă o prevestire de cele ce ne așteaptă cu ocaziunea convențiunii de comerț.

Nu era în drept guvernul austro-ungar să provoace resilierea tarifelor unioniste, ca răspuns la tariful autonom luat în considerațiune de Camerele Române. Singurul lucru pe care guvernul austro-ungar ar fi fost în drept să'l facă, era să provoace măsuri legislative analoage cu acele ce au fost votate de camera din București. Nimic nu împiedeca pe Austro-Ungaria d'a stabili și densa tarife autonome contra noastră în cas dacă convențiunea nu se va reînoui.

Dar este nedemn de un stat și de un guvern ce se respectă d'a voi să exerciteze o presiune asupra unui alt Stat mai mic prin măsuri vexatorii, și aceasta în momentul în care se fac negocieri pentru conchiderea unei noi convențiuni de comerț.

Măsura e chiar ridiculă și nu înțelegem de ce contrații noștri de la Voiața Națională îi atribuește o atât de mare gravitate. Ce pagină însemnată poate produce României rezilierea tarifelor unioniste? Dacă există vr'o daună pentru noi, această daună e mai mare încă pentru comerțul austro-ungar, mai ales când noi vom răspunde prin măsuri de represalii la care suntem în drept d'a recurge.

Prin urmare măsura luată de direcțiunile căilor ferate austro-ungare și de societatea de navigațiune pe Dunăre, care a căștigat milioane în România, nu este de cât un procedământ de intimidare, față cu guvernul român.

În privința negocierilor din București această procedură nu poate avea alt efect de cât să îngreueze mersul negocierilor. Cel mai bun răspuns din partea României ar fi să se voteze de Camere redeschiderea porturilor libere în Galați și în Brăila.

PARTEA ESTERIOARA

Italia. — Roma, 28 Aprilie. — Societatea de exploraziune comercială în Africa, cu sediul în Milano, a decis să trimeată doi membrii ai săi la Zeila, spre a căuta remășiștele expedițiunii comitetului Porro.

La întrebarea ministrului de Externe, comitele Robilant, guvernul englez a răspuns, că a primit cunoștința despre masacru, va cerceta ce măsuri ar fi de luat și va comunica guvernului italian. Se zice că guvernul din Roma a oferit concursul său oficial de Externe englez pentru pedepsirea Emirului din Harrar.

